

Mgr. Bc. Vít Rakušan
1. místopředseda vlády
a ministr vnitra

Praha 31. ledna 2024
Č.j. MV- 8720-2/ODK-2024

Vážený pane Veřejný ochránce práv,

dopisem ze dne 9. ledna 2024, č. j. KVOP-1010/2024, jste se na mne obrátil se žádostí o stanovisko Ministerstva vnitra k oprávnění obcí udělovat výjimky z místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na základě zmocnění uvedeného v dodatkové tabulce umístěné pod dopravní značkou.

Z Vašeho dopisu vyplývá, že jste se této problematice věnoval stejně jako Ministerstvo vnitra na základě podnětu [redacted]. Ministerstvo vnitra při jeho šetření požádalo o spolupráci Ministerstvo dopravy, neboť jeho vyřízení souviselo s aplikací zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo vnitra diskutovalo s Ministerstvem dopravy dvě zásadní otázky, a sice, zda je možné, aby dodatková tabulka k zákazové značce obsahovala zmocnění pro obecní úřad k tomu, aby tento rozhodoval o „výjimkách“ ze zákazu uloženého zákazovou značkou, a zda samospráva může určit pravidla, podle kterých bude tento úřad o „výjimkách“ rozhodovat. Ministerstvo vnitra totiž v obou případech dospělo k tomu, že ani jedna varianta není přípustná.

V prvé řadě sám zákon o silničním provozu v § 77 odst. 1 písm. c) uvádí, že místní a přechodnou úpravu provozu na silnici II. a III. třídy, místní komunikaci a na veřejně přístupné účelové komunikaci stanoví obecní úřad obce s rozšířenou působností. Dle § 77 odst. 5 zákona se tak děje opatřením obecné povahy, jde-li

o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníkovi silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Udělování výjimek je speciálně upraveno v § 77 odst. 7 zákona, podle kterého výjimku z místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích povoluje na žádost správní orgán, který úpravu stanovil.

Z výše uvedeného pro Ministerstvo vnitra plyne, že zákazová dopravní značka může být doplněna dodatkovou tabulkou, která zákaz v ní uložený pouze zmírní, ovšem pro zcela konkrétní případy (jedná se tak fakticky o stanovení plošné úpravy s určitými specifiky). To dle názoru Ministerstva vnitra znamená, že na dodatkové tabulce k zákazové značce může být uvedeno např. „s výjimkou IZS“, „zásobování obchodu“, „majitele nemovitosti č. p. ...“. Není však již přípustné, byť se lze s takovými případy v praxi hojně setkat, aby dodatková tabulka obsahovala „zmocnění“ pro obecní úřad k udělení výjimky ze zákazové značky.

Jednak sám zákon o silničním provozu obsahuje speciální ustanovení o udělování výjimek (již zmíněný § 77 odst. 7) a není tak třeba toto zmocnění dále dublovat ve formě dodatkové tabulky. Ze stejného důvodu neobstojí ani úvaha o tom, zda oním zmocněním (k rozhodování obecního úřadu o udělení výjimky) nemůže být samo ustanovení § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť i v tomto případě by postrádalo smyslu speciální ustanovení o výjimkách uvedené v § 77 odst. 7 zákona, které nadto obsahuje alespoň v obecných rysech mantinely pro rozhodování správního orgánu. Jako zcela zásadní je pak třeba zmínit, že ani samo opatření obecné povahy, kterým je místní a přechodná úprava provozu (zákazová značka včetně dodatkové tabulky) formálně provedena, nemůže založit pravomoc správního orgánu (tj. v zásadě jakéhokoliv obecního úřadu) k rozhodování o výjimkách z povinností uložených samotným opatřením obecné povahy. Tento závěr vychází z názoru Ústavního soudu (bod 32 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 7/21), dle kterého lze pravomoc k vydání správního rozhodnutí nebo opatření obecné povahy (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) založit výhradně zákonem.

Stěží si lze navíc představit, že by správní orgán, tj. obecní úřad obce s rozšířenou působností, který má kompetenci k tomu, aby stanovil místní

a přechodnou úpravu na některých typech pozemních komunikací, zmocnil formou „dodatkové tabulky“ (jakožto součásti opatření obecné povahy, které sám vydal) obecní úřad obce základního typu k tomu, aby z jeho vlastních pravidel tento úřad stanovil výjimky. Navíc bez jakýchkoliv mantinelů či kritérií daných zákonem.

Tím se již dostávám k Vaší další otázce, tedy zda je přípustné, aby kritéria rozhodování byla stanovena v rámci samostatné působnosti obce např. usnesením či obecně závaznou vyhláškou obce. I v tomto se naše názory s Ministerstvem dopravy zásadně rozcházejí, byť jsme tuto možnost při řešení podnětu [redacted] akceptovali s ohledem na věcnou gesci Ministerstva dopravy. Argumentovali jsme v tomto případě nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 1/15 (bod 22), Pl. ÚS 18/16 (bod 12) nebo Pl. ÚS 47/07 bod 30, z něhož cituji: *krajské úřady a obecní úřady obce s rozšířenou působností jsou oprávněny za stanovených podmínek stanovit místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích v závislosti od třídy silnice. Uvedená kompetence těchto obcí je přitom ve smyslu § 128a tohoto zákona výkonem přenesené působnosti, a proto ji nelze regulovat vyhláškou obce.*

Vážený pane ochránce, velmi mne těší, že se naše právní názory shodují. Bude-li kvůli této problematice konána osobní schůzka, jak jste navrhl, velice rádi se jí zúčastní zástupci odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, kteří se jí v podnětu [redacted] věnovali. Na tento odbor se můžete obrátit i v případě, že byste měl zájem o naše širší argumenty oponující názoru Ministerstva dopravy.

S pozdravem

v z. Mgr. Radek Kaňa
náměstek ministra vnitra

Vážený pan
JUDr. Stanislav Křeček
Veřejný ochránce práv
Kancelář veřejného ochránce práv
Brno